

Dank jullie wel!

Zoveel aandacht en huldeblijk zijn we niet gewend, we waren geroerd en toch een beetje overdonderd, dus we hebben daardoor ook zaken gemist of net niet genoeg aandacht kunnen geven. Daarom proberen we dat te doen met deze laatste nieuwsbrief, waar ik bemoeienis mee heb.

Wij willen iedereen bedanken voor het geweldige afscheidsfeest dat jullie hebben voorbereid, aangekleed en ingevuld.

In de maanden eraan voorafgaand zeiden we steeds:

Laat nou maar, het is en was ons werk, dat hebben we graag en met plezier gedaan.

'Komt niks van in', zei op een gegeven moment Roelof Wijmstra. Wij zijn op een ochtend wezen armpje drukken en jullie kunnen wel raden wie er won.

Op woensdagochtend, 20 juli, werden we opgehaald door alle leerlingen onder straatlengtes prachtige bogen, het plein was versierd met papieren roosjes en huldebogen.

De kinderen vertoonden allemaal muziekstukjes en acts, die ze in de weken daarvoor instudeerden met hun juffen en meesters. Ze hadden zoveel ingestudeerd dat het niet eens in die ene ochtend paste, dus de

rest zagen we de volgende dag in de klas.

De Oudervereniging was er - geloof ik - maanden mee bezig en het was overweldigend.

Zoveel zorg was er besteed aan de aankleding van het geheel, waarbij de inbreng van Indra duidelijk zichtbaar was, het gastvrije onthaal op het plein met zoveel hapjes, drankjes en zitjes voor de vele wachtenden in de lange rij; de ongedwongen sfeer was geweldig en helemaal eigen aan de school.

We zijn, achteraf, heel blij dat we op deze vrolijke en verzorgde manier zijn uitgeluid.

Daarom nogmaals dank aan de medezeggenschapsraad, de oudervereniging, de kinderen, Ton Hegteler, Kees en Johan, de overblijfouders, aan de oud-ouders en de oud-leerlingen, ons straatje met burens, de collega-directeuren, Adrie Bolijn en de burgemeester voor zijn vriendelijke woorden.

En natuurlijk, om Amy Winehouse te citeren, the last, but never, never, néver the least, onze collega's met wie we zo lang hebben samengewerkt, samen gehuild en samen gelachen.

Dank jullie allemaal wel voor de lieve aandacht, de attenties, de cadeaus, het er zijn ... Het heeft ons diep geraakt.

We wensen jullie allemaal een goed leven en we hopen iedereen nog vaak te zien en te spreken.

We hopen dat we in de komende afwenperiode nog regelmatig welkom zijn op school, om even dag te zeggen, om even bij te praten, om nog even pret en een praatje te maken met de kinderen.

Egbert Boers & Trijntje Piek

